

ALIANCE
NÁRODNÍCH SIL

Česká strana
národně sociální

**Prohlášení ANS, ČSNS a ČSNS 2005 k požadavku Polska,
aby se Česká republika připojila k jeho snahám
o splacení válečných reparací**

Členové sdružení následujících politických uskupení: vlastenecké platformy Aliance národních sil, České strany národně sociální a České strany národně socialistické, kteří kandidují v letošních parlamentních volbách na kandidátce České strany národně sociální, zásadně nesouhlasí s postojem prezidenta republiky a také s postojem současných parlamentních politiků, kteří nechtějí účet za válku s Němci otevírat. My naopak požadujeme, aby se Česká republika připojila k Polsku s požadavkem na splacení válečných reparací ČR a SR jako nástupnickým státům ČSR. Odhad přepočtu po mnohadesetileté inflaci je dnešních 3000 – 4000 mld. Kč.

Vzhledem k tomu, že z naší země plynou do Německa každý rok stovky miliard Kč, vzhledem k tomu, že jsme de facto kolonií Německa a vzhledem k tomu, že naše průměrné platy jsou díky tomu 4x menší než v Německu, skutečně nevidíme ani jediný důvod, proč odmítat požadovat po Německu naše oprávněné nároky na úhradu válečných reparací. Nota bene, když je po Německu do posledního haléře – obrazně řečeno – požadují všechny ostatní země, včetně USA. Mimochodem Velké Británii jsme za válku museli zaplatit také do posledního haléře její pomoc naší zemi – a to si Velká Británie vyúčtovala naprosto vše, včetně tkaniček do bot.

Jako účastník protiněmecké koalice a v souladu se závěry Postupimské dohody se Československo v r. 1945 podílelo na uzavření *Pařížské dohody o reparacích od Německa a o založení Mezispojeneckého reparačního úřadu a o vrácení měnového zlata*. V československé Sbírce zákonů byla tato dohoda publikována pod číslem 150/1947 Sb.

Výše československých reparačních nároků činila částku převyšující 300 mld. Kč, vyjádřeno v dobové měně. ČSR bylo ze strany Německa vyplaceno 230,1 mil. Kč. (podle MZV).

Naše reparační pohledávky spolu s nereparačními pohledávkami tedy činily v r. 1945 částku převyšující tehdejších 300 miliard Kč (v hodnotě z roku 1938) (podle JUDr. R. Krále, experta na mezinárodní právo, který se řadu let zabýval na ministerstvu zahraničních věcí

ALIANCE
NÁRODNÍCH SIL

Česká strana
národně sociální

majetkoprávními otázkami, v článku „Agresor má povinnost hradit škody, které válkou způsobil“, Právo, 9. 11. 1993).

Z toho bylo uhrazeno reparacemi pouze 14,4 milionu dolarů a vrácením majetku in natura 76,8 milionů. Úřad v Bruselu skončil činnost koncem listopadu 1959 – tehdy bylo ze škod uhrazeno Československu necelé půlprocento. Čs. delegace tehdy na závěr zasedání prohlásila, že si čs. vláda vyhrazuje právo na odčinění všech způsobených škod. Československo nikdy neprohlásilo, že dosavadní částečné odškodnění považuje za ukončené.“ (Minulost je třeba uzavřít tečkou, Právo, 1. 10. 2004, prof. JUDr. V. Pavlíček, DrSc., vedoucí katedry na Právnické fakultě UK a tehdejší člen Legislativní rady vlády ČR.)

„V roce 1973 dosáhly Československo a SRN dohody o navázání diplomatických styků. Při této příležitosti padla i otázka čs. reparačních nároků. V prosinci 1973, v souvislosti s podpisem dohody, tehdejší kancléř Willi Brandt v Praze přednesl k této problematice prohlášení. V něm čs. nároky uznal, jejich úhradu však podmínil sjednocením Německa.

Že naše reparační nároky vůči Německu stále platí, potvrdil prof. JUDr. Václav Pavlíček, DrSc., v článku *Minulost je třeba uzavřít skutečnou tečkou*. Na otázku redaktora J. Kovaříka, zda ČR může kdykoliv položit na stůl otázku neuhrazených reparačních nároků, odpověděl prof. V. Pavlíček, DrSc.: „Ano, pokud záležitost nebude právně ukončena. Mírová smlouva, kterou mohla být za reparacemi učiněna tečka, uzavřena nebyla.“ (Právo, 1. 10. 2004)

Dlouholetou snahou SRN je zabránit otevření reparačních požadavků kýmkoliv. Bázlivost či servilnost určitých kruhů v oprávněných státech vznesení nároků zabraňuje stejně účinně. Po uzavření smlouvy 2+4, jež předcházela opětovnému sjednocení Německa, Němci předstírali, že mlčení o smlouvě o reparacích znamená, že reparace jsou už nadobro smeteny ze stolu. Stanovisko USA však byla zcela jiné. Podle právníků ministerstva zahraničí USA mlčení „prostě jen znamenalo, že o reparacích se teprve bude jednat v budoucnosti.“ **Jen mírová konference a uzavření mírové smlouvy s Německem, jež bude obsahovat ustanovení o reparacích, které má SRN zaplatit poškozeným státům, může být touto tečkou, o níž výše se zmínil i prof. V. Pavlíček. A ta tečka nebyla dosud učiněna. Požádat SRN, aby splnila své reparační povinnosti vůči nám, nejen můžeme, ale i z hlediska našich zájmů i musíme.**

V Praze dne 14. 8. 2017

PhDr. Vladimíra Vítová, Ph.D., předsedkyně ANS, kraj Vysočina

Ing. Jaroslav Tichý, 1. místopředseda ANS, Plzeňský kraj

Ing. Josef Kopa, místopředseda ANS, Olomoucký kraj

Ing. Marie Paukejová, místopředsedkyně ANS, Jihočeský kraj

Miroslav Starý, místopředseda ANS, Liberecký kraj

Ing. Michal Klusáček, předseda České strany národně sociální, Hlavní město Praha

Ing. Karel Janko, předseda České strany národně socialistické, Střední Čechy